

»Змія хату запалила,
Дітям каші наварила,
Поморщила постолі,
Полетіли москалі,
Сірі гуси в ирій, ирій,
По чотири, по чотири
Полетіли — гел-гел!...
На могилі орел,
На могилі серед ночі
У козака вийма очі,
А дівчина в темнім гаї
Його з війська виглядає.»

В день лазила по сьмітниках,
Черепки збирала,
Примовляла: то синові
Гостинця ховала.
А у ночі розхрістана
І простоволоса
Селом ходить: то співає,
То страшно голосить.
Люде лаяли... бо, бачте,
Спать їм не давала,
Та кропиву під їх тином
І бурян топтала.
Діти бігали з паліччям
У день за вдовою
По улицях, та сьміючись
Дражнили совою.

6 V. 1844. Слб.